

**DR. HARGITAI GÁBOR MÁRK
(1972–2002)**

2002. június 27-én gépkocsi balesetben elhunyt Hargitai Gábor Márk, a fiatal magyar antropológus nemzedék ígéretes tagja. Azon kevés kollégáink közé tartozott, aki már középiskolás korában eldöntötte, hogy antropológus lesz. A gimnázium 3. osztálya elvégzése után, a nyári szünidőben meglátogatta a Cambridge-i Egyetem Antropológiai Intézetét, ahol az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyre benyújtott dogozatához gyűjtött adatokat. 1990-ben érettségizett a Toldy Ferenc Gimnáziumban, majd a Kossuth Lajos Tudományegyetem biológia-földrajz szakára nyert felvételt. A következő évben azonban átiratkozott az ELTE Természettudományi Kara biológus szakára, és bekapcsolódott az Embertani Tanszék munkájába. 1995-ben a Természettudományi

Múzeum és az ELTE Állatrendszertani Tanszéke szervezésében részt vett a Malaysia expedícióban, ahol maláj és kínai gyermekek testi fejlettségét vizsgálta. 1996-ban a „Humán és orvosi biológia” szakirányban szerezte meg a kiváló minőségű oklevelét. Ezután felvételt nyert ösztöndíjként az ELTE Természettudományi Kara Doktori Iskolája „A viselkedés neurobiológiája” c. Doktori Program „A humán maturáció kérdései” c. alprogramjába. A doktori értekezését a congenitális adrenális hyperplasiás (CAH) gyermekről készítette, témavezetői az ELTE Embertani Tanszékén Gyenis Gyula, a Semmelweis Egyetem II. sz. Gyermekklinikáján pedig Sólyom János professzorok voltak. Kutatásai során CEEPUS ösztöndíj elnyerésével összeállította – a bécsi és a ljubljánai egyetemeken is dolgozva – a közép-európai CAH betegek adatbázisát. ERASMUS ösztöndíjjal a brüsszeli egyetemen Roland Hauspie segítségével sajátította el az újabb statisztikai módszereket. PhD értekezését „Growth, development and maturation in children with congenital adrenal hyperplasia” címmel angol nyelven védte meg „Summa cum laude” eredménnyel 2000-ben.

Hargitai Gábor Márk nemcsak szakmailag, hanem, mint ember is kiemelkedő volt, kedves, szeretetteljes egyénisége sok barátot szerzett. Rövid életútja tragikus hirtelenséggel tört ketté, emlékét nemcsak publikációiban, hanem szívünkben is megőrizzük.

Gyenis Gyula

